FUNDACIÓ
Pau Casals

Diàlegs
amb música

Pau Casals i Juli Garreta

Admiració i complicitat artística

Dilluns 10 de novembre – 2025 – 19 h
Auditori del Centre de Cultura Contemporània

de Barcelona (CCCB)

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

150 Juli Garreta i Arboix

“No conec un altre cas comparable al de Juli Garreta. Les sardanes i les obres simfòniques de Juli Garreta contenen música de primer ordre, i l’aparició d’aquesta flor boscana, que no havia rebut consells de ningú, és com una mena de miracle.”

— *Pau Casals*

* * *

Aquest 2025 es commemora el **150è aniversari del naixement i el centenari de la mort de Juli Garreta**, un dels compositors catalans més importants del segle XX.

En el marc d'aquesta efemèride, celebrem una trobada especial dedicada al vincle artístic i d'amistat entre Pau Casals i Juli Garreta, dues figures imprescindibles de la cultura catalana.

Juli Garreta (1875-1925)

Va néixer a Sant Feliu de Guíxols, fill d'Esteve Garreta, rellotger i músic local, i d'Agnès Arboix. El seu pare, líder de la cobla de la població, participava activament en les funcions religioses, els balls i les vetllades musicals del poble.

Garreta va aprendre solfeig i violí amb ell, i piano amb Ramon Novi, mestre i director de cor de Sant Feliu. De ben jove s'incorporà a la cobla del seu pare i, a Vilanova, tocà amb l'orquestra Urgellès. El 1897 fundà un quintet de cambra amb el seu germà Josep i tres amics, començà a compondre per a piano i a arranjar música per a l'orquestra familiar. Aquell mateix any estrenà la seva primera sardana, dedicada a la filla del seu amic Salvador Vidal.

El 1901, Garreta es casà amb Josefa Vilaret i inicià el seu reconeixement com a compositor amb *Mar plana* i una menció honorífica al Certamen de Sarrià. L'any següent guanyà el Concurs de Sardanes de Figueres amb *La rondalla*, que el donà a conèixer arreu. Entre 1905 i 1906 acumulà diversos premis i homenatges gràcies a les seves sardanes innovadores. El 1907 estrenà al Teatre Principal de Barcelona la seva primera obra simfònica, *Impressions simfòniques*, punt d'inflexió en la seva trajectòria.

Durant més d'una dècada, Garreta es va centrar en la música simfònica i va reduir la composició de sardanes. Després de la mort de la seva esposa el 1909, viatjà a París convidat pel mecenes Julien Rigaud. El 1911, Pau Casals descobrí la seva sardana *Llicorella* i l'any següent el convidà a casa seva al Vendrell, inspirant *A en Pau Casals*.

El 1914 morí el seu pare i Garreta heretà la rellotgeria. Es casà amb Isabel Pagès el 1915, any en què guanyà un accèssit a la Festa de la Música Catalana amb *Scherzo*. Les seves sardanes es van popularitzar arreu i des de 1918 es programaren regularment al Palau de la Música Catalana.

També destacà en la música de cambra i vocal: Maria Barrientos, Andreua Fornells i el Quintet Empòrium interpretaren les seves obres. El 1918, l'orquestra de l'Associació d'Amics de la Música estrenà el seu preludi *Mediterrani*, consolidant el seu prestigi com a compositor simfònic.

Entre 1919 i 1920, Garreta va compondre les seves últimes sardanes, premiades en diversos concursos, i l'orquestra dels Amics de la Música en va estrenar versions simfòniques al Palau de la Música Catalana. Aquell mateix any, l'Orquestra Pau Casals va incloure dues sardanes seves en la seva temporada inaugural, sent Garreta l'únic compositor català programat.

Entre 1920 i 1925, l'Orquestra Pau Casals estrenà anualment noves obres simfòniques de Garreta, com *Isabel*, *Pastoral*, *Les illes Medes*, *Sardana* i el *Concert en sol menor*. També es van estrenar les seves sonates per a violoncel i piano i diverses peces de cambra interpretades per Toldrà i Blai Net.

La seva música es difongué àmpliament: la Banda Municipal de Barcelona i

Ràdio Barcelona interpretaren les seves sardanes, i les seves obres arribaren a Madrid, Lisboa, Londres i París. En el punt més alt del seu reconeixement, Garreta morí el 2 de desembre de 1925 a Sant Feliu de Guíxols.

Pau Casals (1876-1973)

Ha estat un dels músics més influents del segle XX. Reconegut intèrpret del violoncel, extraordinari director d'orquestra, compositor i mestre de joves músics, va considerar la música com una expressió del compromís amb la pau i la dignitat de les persones. Ferm lluitador per la llibertat i la democràcia, el seu llegat el converteix en un dels noms més universals de la música i la pau.

Com a intèrpret, la seva innovació en la tècnica de l'arc i de la digitació el van convertir en el primer virtuós del violoncel modern. Amb tretze anys, va redescobrir les sis *Suites per a violoncel sol* de J. S. Bach i les va convertir en peces de concert i més tard, amb el seu enregistrament, en una de les gravacions de música clàssica més importants de la història. Com a director d'orquestra, va igualar el seu geni com a intèrpret del violoncel. La seva finalitat anava més enllà de la perfecció tècnica i consistia a comunicar la força inherent en la música. Com a compositor, a més de l'oratori *El Pessebre*, l'*Himne a les Nacions Unides* o l'arranjament per a violoncel d'El Cant dels ocells, Casals va conrear la música religiosa, el *lied*, la sardana, la música de cambra i la composició de gran format.

Al llarg de la seva vida, Pau Casals va posar la música al servei dels ideals de pau, justícia i llibertat. Es va negar a tocar a la Rússia soviètica (1917), l'Alemanya nazi (1933) i als països aliats per la seva tolerància amb el franquisme (1946), iniciant un llarg silenci musical en protesta. Des de l'exili, va ajudar milers de refugiats i va organitzar concerts benèfics per les víctimes de la guerra. El seu compromís des de la música amb la defensa de la pau, la democràcia i la dignitat de les persones, van marcar una agenda incansable de concerts i activitats internacionals. La ONU el va convidar en quatre ocasions com a músic excepcional i personalitat internacional en la defensa de la pau. Per aquest motiu va tenir un reconeixement internacional extraordinari, i entre moltes d'altres distincions, la ONU li va concedir la medalla de la pau.

L'acte combinarà paraula i música en un format que convidarà a redescobrir les connexions entre aquests dos artistes. Hi participarà el duo de pianistes format pels germans **Mª Lourdes i Lluís Pérez**

Molina, que interpretaran obres de **Juli Garreta**. La vetllada inclourà també una conversa moderada per **Oriol Pérez i Treviño** (musicòleg i assagista), amb la participació d'**Anna Costal i Fornells** (doctora en musicologia i professora a l'Escola Superior de Música de Catalunya) i **Joaquim Rabaseda i Matas** (doctor en música i comissari de l'Any Juli Garreta).

Aquest acte s'inscriu dins la iniciativa **Diàlegs amb música**, que vol mantenir viu el llegat de **Pau Casals** mitjançant la combinació de música i reflexió, i que compta, en aquesta ocasió, amb la col·laboració del **Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB)**.

Programa

PRIMERA PART

J. Garreta: *A en Pau Casals*
J. Garreta: *Nydia*

SEGONA PART

J. Garreta: *Llicorella*
J. Garreta: *Pedregada*

Mª Lourdes Pérez Molina, piano
Lluís Pérez Molina, piano

—

Diàleg amb

Oriol Pérez i Treviño, musicòleg i assagista
Anna Costal i Fornells, doctora en musicologia i professora a l'Escola Superior de Música de Catalunya
Joaquim Rabaseda i Matas, doctor en música i comissari de l'Any Juli Garreta

Conduït per **Oriol Pérez i Treviño**

Oriol Pérez i Treviño (moderador)

Musicòleg i assagista

Llicenciat en Filosofia i Lletres per la UAB, és també doctorand per la UB amb una tesi centrada en l'estudi de l'*Sturm und Drang* musical. Amb una dilatada trajectòria en el camp de la direcció artística i la gestió de projectes culturals, com ara la Xarxa de Músiques a Catalunya, el Festival de Torroella de Montgrí, el Centre Robert Gerhard o L'Auditori de Barcelona, en els darrers anys combina una intensa tasca com a conferenciant i docent amb la publicació de diferents llibres com ara *Josep Maria Colom. Un pianista de culte* (2023), *Robert Gerhard. Un Quixot amb noblesa d'esperit* (2022), *Bach en temps de pandèmia* (2022), *Quan canta la Sibil·la* (2021), escrit junt a Antoni Gelonch o *Camins per a la transformació* (2025) del que n'és co-editor junt a Xavier Melloni. Conseller editorial de la Revista 440 Clàssica, exerceix la crítica musical a El Punt-Avui i escriu la secció «Entre clàssics» al portal Nosolocine on ha publicat més d'un miler d'articles. El seu llibre *Crònica sentimental d'una gesta* va significar el seu bateig en el gènere de la crònica històrico-esportiva. Un dels seus darrers llibres és T*ots els morts són un de sol. 27 requiem in tempore belli* on aprofundeix en l'estudi de diferents misses de difunts compostes al llarg de la història i la seva relació amb les experiències properes a la mort i el misteriós fenomen de la inspiració.

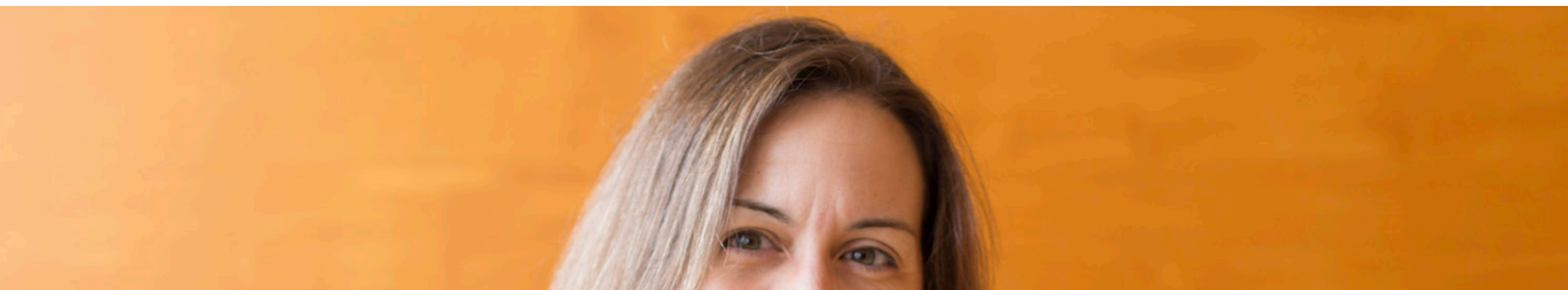

Anna Costal i Fornells

Doctora en musicologia i professora a l'Escola Superior de Música de Catalunya

A l'ESMUC coordina el Grup de Recerca en Estudis Culturals i Musicals (2021 SGR 00454) i, entre el 2019 i el 2024, el Màster de Recerca Musical. El 2022 va guanyar la Beca de la Càtedra UNESCO Pau Casals juntament amb Albert Fontelles, i el 2025 la Càtedra Pau Casals en va publicar el resultat, *De Festívola al Preludi d'El Pessebre. Una aproximació al*

catàleg d'obra de Pau Casals a partir de les seves sardanes (*Papers de la Càtedra, núm. 2*). Ha publicat l'edició crítica de quatre volums de sardanes de Juli Garreta, juntament amb Bernat Castillejo (Tritó, 2020-2012), un article sobre les cançons populars de Juli Garreta (L'Arjau, 2021) i els pròlegs a l'edició de les seves sardanes simfòniques (Tritó, 2022-2025). El 2024 va ser nomenada comissària de l'Any Clavé per la Generalitat de Catalunya. També és intèrpret de tenora i representant de la Cobla Vila d'Olesa.

Joaquim Rabaseda i Matas

Doctor en música i comissari de l'Any Juli Garreta

Professor de percepció auditiva, història i anàlisi musical a l'ESMUC, on ha estat Cap de Musicologia (2013-2020) i és des de 2020 Cap de Recerca, Qualitat i Innovació. Membre del Grup de Recerca en Estudis Culturals i Musicals, és autor d'*Els himnes: una primera introducció* i coautor o editor de diversos llibres sobre música catalana i autors com Toldrà, Cugat o Pagans. Especialista en Juli

Garreta, ha elaborat el catàleg de la seva obra i coordina des de 2007 l'edició de l'obra completa a Tritó (15 volums). Ha publicat nombrosos estudis i articles sobre Garreta i la música catalana i ha redactat notes per a enregistraments de la seva obra amb l'OBC i altres intèrprets. Entre 2006 i 2023 col·laborà regularment amb la revista *L'Avenç*.

Germans Mª Lourdes i Lluís Pérez Molina

Piano

Mª Lourdes i Lluís Pérez Molina formen un destacat duo de pianos, reconegut per les seves actuacions a nivell nacional i internacional. Han realitzat estudis al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona, l'Acadèmia Franz Liszt de Budapest, i la Manhattan School of Music de Nova York, on van obtenir un Màster i un Doctorat en Arts Musicals.
Premiats en Concursos internacionals de música de cambra a París, Miami, Nova York, Finale Ligure i Caltanisseta (Itàlia), han actuat a sales de concerts com el Palau de la Música de Barcelona, o la Weill Hall del Carnegie Hall de Nova York. També com a solistes a l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la European Union Chamber Orchestra, Filharmònica de Florida, Real Filarmonia de Galícia, etc. El duo ha enregistrat diversos CDs, i ha fet nombroses gravacions per a ràdios i televisions, tant a Espanya com a l'estranger. Cal destacar el seu treball de recerca i aprofundiment en el repertori per a dos pianos i piano a quatre mans.

Diàlegs
amb música

Auditori del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB)

Montalegre, 5. 08001 Barcelona

Voleu rebre informació
sobre les activitats de la Fundació?
Contacteu amb nosaltres!

fundacio@paucasals.org
T +34 93 319 20 21

www.paucasals.org

ORGANITZA:

FUNDACIÓ
Pau Casals

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:

CCCB Centre de Cultura Contemporània de Barcelona

150
Juli Garreta
i Arboix

CONSELL DE MECENATGE DE LA FUNDACIÓ PAU CASALS

ACM Associació Catalana de Municipis

aena

Agbar Fundació

IEAISA INGENIERÍA

INDRA GROUP
INDRA | MINSAIT

Jané Ventura
VINS I CAVES DES DE 1914

Port Tarragona

Loteries de Catalunya

RBA

Sabadell Fundació

AMB EL SUPORT DE:

Fundació "la Caixa"

El Vendrell
Ajuntament

Barcelona

Diputació Tarragona

Diputació
Barcelona

Diputació de Girona

Diputació de Lleida
La força dels municipis

Generalitat
de Catalunya

GOBIERNO
DE ESPAÑA
MINISTERIO
DE CULTURA
inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA